

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén a (Máriaffy-ház) hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egy évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Fél évre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vásár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög ccentimetryni tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt.

Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttérli czikkok:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

ELLENZÉK.

Cukorprémium és szociálizmus.

Budapest, szept. 1.

(A. É.) A császári rendelet megjelent. A cukoradó meghosszabbítására vonatkozó törvény élnyerte a szentesítést. Az, mit a kormányok és kedvelt híveik, a merkantilista urak oly forró vágygyal kívántak, meg van. Az exportált cukor után megkapják a jutalmat, csinálhatnak kartellt, élhetnek tovább.

A tájékozatlan közvélemény nem tud arról semmit, hogy a merkantilizmusnak ez újabb diadala milyen biztató fejlődést nyit újabb a szociális tanoknak. Pedig úgy van.

Belga szociálisták iratait olvassuk. Vandervelde örömmel telt szívvvel mutat rá tanaik gyors terjedésére, főleg pedig arra, mily sokat köszönhet a belga agrárszociálizmus a cukoripar terjedésének. A cukorrépa az igazi forradalmat csináló kapás növény. Így kiált föl és mindjárt meg is magyarázza miért. Összehasonlítva az ország mezőgazdasági termelésének térképét azzal, mely a szociálisták terjedését mutatja, arra a különös, de érhető eredményre jutunk, hogy ott, hol legelősebben sarjadtak föl a jelen társadalmi rendellenes tanok is.

A cukorrépa sok munkást kíván és ezeknek nem csupán vagyoni helyzetét, hanem erkölcsét is megváltoztatja. A parasztmunkások érintkeznek agráriusokkal, a mérnökökkel, vasutasok és kereskedőkkel. Ezer alkalmuk nyílik magukba szívni azokat a nézeteket és erkölcsöket, a melyek amazokat elölték és kormányozták. A parasztnap számos olyanná lesz, mint az ipar helotája. A kis gazdáknak pedig, érintkezésbe lépve a gyárral, bő alkalma nyílik érezni az üzlet minden fogását.

A kötött szerződések reá nézve rendszeren nyomasztók; a rayonozás kiszolgáltatja őket egyes gyáruknak, a kik nem egyszer még azt a jogot is maguknak tartják fenn, hogy a szállított répa súlyát ellenőrzés nélkül megállapítsák.

Ezek a körülmények, melyekhez a parasztságot proletárizáló egyéb általános körülmények járulnak a kibirtokosság és parasztnapszámok közt kedvező talajt teremtenek a szociális tanainak és innen van az, hogy

a cukorrépa termeléssel ezek terjedése jár.

Ezeket a tapasztalatokat tettek Belgiumban. Vajjon számolt-e ezekkel a mi bölcs és körültekintő kormányunk akkor, a midőn annyira tolt a cukorkigyárosok szekerét és elvállalja-e a felelősséget, azért a mi történni fog? Van-e nekünk szükségük arra, hogy elősegítsük olyan állapotok kifejlődését, a melyek között terem, virágozik és gyorsan eredő gyümölcsöket terem a szociálizmus?

„Fiskális érdekért mindent!” ez a jelszó ma a Kárpátoktól le az Adriáig. De ha van valami, a mi meggyőzően és czáfalhatatlanul mutatja, hogy okos politikát a szociális és erkölcsi érdekeket figyelmen kívül hagyva, csinálni ma már nem lehet, azt Belgium tapasztalata, a melyre hivatkozunk. A fölcsapó lángok eléggé figyelmeztetnek, hogy ima itt az ideje immár okosabbnak lenni, mint voltunk előbb, mi azonban úgy teszünk, mint a Bourbonok, mit sem tanulunk és a tapasztalatok eredmény nélkül mulnak el fölöttünk. Vajjon olyan nép, mely nem bírja fölismerni saját érdekeit vagy, ha fölismerte, értük munkára szállani nem bír, remélheti-e, hogy szebb és derültebb jövőt fog elérni? Nem valószínű-e, hogy belehull a saját bátorsága által átszott verembe, illúzióival, éretlen föllángolásaival egyetemben? Botorul szítjuk a paraszt s aztán jajgatunk, ha lobbót vet.

Megjegyzések.

— Tarlózás a közélet mezején. —

A Bánffy-kormány az utóbbi napok alatt végre egy becsületes dolgot eslekedett: eldobta azt az álarcot, melylyel a szabadelvűség híveit eddig megtévesztette. Ma már senki sem kételkedhet abban, hogy ez a kormány reakció útjára lépett.

A sajtószabadságot megtámadó s e támadás sikerítésére módosított szövegében az eredetinel sokkal alkalmasabb 16 §-t nyomon követték a reakció újabb merényletei: a gyűlésesi jog ismételt megtámadása, a szocialista röpiratok közizgatási uton való üldözésének elrendelése és legvégül a diák-szövetség feloszlata. A láncszemek, tehát elég sűrűn szaporodnak abban a láncban, a mely Magyarország szabadságát fogja bilincsként szorítani.

*

Legsajnálatosabb azonban az, hogy a közvélemény bizonyos rétegei nemcsak érzéketlenek a reakció részéről fenyegető komoly veszély irányában, de még jóba venni is hajlandók a kormányi erőszakot, ha az a veszedelmesnek állított szocialista ha vagy plane nationalist agitatio megfékezésének ürügye alatt inanguráltatik.

Ezzel a balfogással találkozunk Wiegand lipcsei tanár esetében is, a kit egy „véletlen félreértés” miatt letartóztatott a cs-gorbói szolgabíró.

Nós mi, a kik szemében az egyéni szabadság minden sérelme egyenlő súlytalosik a mérlegbe, ez esetben sem tudjuk magunkra erőszakolni a felfogásnak azt a kedélyességét, mely a publicistika egyik-másik organumában a „fatalis véletlen” alkalmaiból kifejezésre jut.

Annál fogva pedig, hogy az egyéni szabadság épen egy külföldi tudóssal szembe lett ily furcsán megsértve, elég botrányosnak tartjuk az esetet arra, hogy felvessük a kérdést: vajjon az efőszolgabíró még mindig hivatalában van-e? A végén is az állam közigazgatási közegeit nem arra czélra látta el hatáskörrel a törvény, hogy adatokat szolgáltassanak a magyar jogállapotok kétségbe ejtő miótáról ellenségeink kezébe. Egyébiránt felelte jellemzőnek a csáki-gorbói esetben azt a körülményt tartja, hogy az épen Bánffy br. egykori „mustra” megyéje földjén fordult elő.

*

Épen ennire jellemző közállapotainkra egy másik mustramegyének a Temesnek utóbbi időben híressé vált belétele Deschán Achilt, a minta alispánt, a kiváló gentlemant, a liberalis közkormányzati szemel prototypusát hivatalvesztésére ítelték. A temesi ellenzék köréből ismételt panaszok kódtak az ottani közigazgatási mizeriáért. A panaszkodókat azonban legtöbbször, lehorolták, leczáfolták, nehányszor bíróság útján el is ítéltek.

Most aztán a Deschán-ügyben hozott fegyelmi ítélet fényénél láthatni, hogy azokban a lehozudított és büntetéssel sújtott panaszokban mennyi volt az igazság. De hát persze Deschán ur közben összeütközésbe jött bizonyos „vicinalis” érdekekkel.

Ez elégséges volt annak az eredménynek elősegítésére, a melyre az „ellenzék” részéről jövő panaszok garmadája mellett még csak gondolni sem mert senki. Ime ez a jogrend és igazság Magyarországon!

Nem utolsó a Deschán-ügy furcsaságai között az sem, hogy a fegyelmi ítélet indoklása évek előtt történt visszaélésekre s nevezetesen a millanumi ünnepségek dolgában

történt incorrecségekre hivatkozik. Hogy kerülnek az incorrecségek csak most ítéletre? Talán mert közbe estek a képviselőválasztások s azoknál Descher ur híres erélyét nem lett volna jó nélkülözni!

Nem tudjuk, de azt látjuk, hogy Deschán ur még mindig végezhetné kéjutasait a megye költségein, ha közbe össze nem vessz valami viczinális kérdésre Molnár főispánra. Ez elég volt arra, hogy a rettenthetetlen lovagnak nyakát szegje.

*

Az is szomorú jelensége a időknek, hogy a politikai üldözés már az autonom egyházak életében is érvényesülni tud. Ezt mutatják Sima Ferencz és Zoványi Jenő ügyeiben hozott egyházbírósi ítéletek. Eddig csak az erdélyi ev. ref. egyházkerületben volt példa az ilyesmire. Most már a magyarországi protestánsok autonómiájának fellegvárába is betolakodnak a hatalom poroszói. És ez nagyobb bajt az egyházi életnek, mint a felekezeti nélküliség terjedése.

A felekezeti nélküliség terjedésének kérdését a pécsebaranyai ref. egyházmege ülésének határozata tette actualissá. A tiszteletreméltó egyházi gyűlékezet Szilágyi Dezső elnökle alatt tartott ülésén, meglehetősen közepkorias egyházi fenytékeket hozott a felekezeti nélküliek ellen javaslatba. Részünkről azt hisszük, hogy sem ezek a fenytékekkel, sem pedig — mit egyik lap orvosságul ajánl, a felekezeti nélkülségi törvény eltörlésével nincs megadva helyes gyógymódja bajnak. Az általános panperizmus enyhítése volna az egyetlen segítség. Hozzák oly helyzetbe az egyházakat, mely lehetővé teszi reakciók nézve, hogy híveiket ne terheljék annyi a mostani gazdasági helyzetben tulsoknak látszó szolgálattal. Csak hogy ez hiába várjuk a jelen kormánytól, hiában mindaddig, míg a közös ügyek révén Magyarország adót fizet Ausztriának. A magyar függetlenség politikai érvényesülése: ez volna a protestantizmus érdekében legtelhetőbb tényezője. A multban az öntudatosság elevenségével is érezte ezt a protestáns alsó papság tulnyomó része, mely leghívebb ápolója volt a Beczkayak és Rákóczyak hagyományainak. Sajnos, hogy az egyházpolitikai félreértései s a Tiszák és Szászok byzantinizmusa ezt a helyzetet is megváltoztatta. A servilismus petéi ott vannak az autonómia terebélyes fájának levelein s a kikelő hernyók egymásután falják fel a leveleket.

Dr.

Bérharc mozgalmak.

Budapest, szept. 1.

Az egyéni igények fejlődése napjainkban oly fokot ért el, hogy a társadalmi együtt-

élés következményeivel számolva s figyelembe véve bizonyos mélyreható okokat, keresnünk kell a megoldás azon eszközeit, a melyeknek segítségével legalább részben kielégíthető eredményeket érhetnénk el.

A megélhetés és a mindennapi kenyér kérdése társadalmi létünk hullámvérseiben talán sehol oly aggasztó mérvben nem nyilvánul, mint az alsóbb munkásosztályok tömegénél, az előbb hallgatagok, később az elfojtott érzelmek conglomerált kitöréseiben megnyilatkozást kereső bér harc vagy sztrájk mozgalmaknál.

E fogalom anyaga különben ma nem oly egyszerű kérdés, mely fölött könnyen napi rendre térhetünk, legalább társadalmi szempontból semmi esetre; mert a társadalom, mint az egyén és állam közötti közvetítő kapcsol, nem lehet közönyös az elfojtás számba menő jelenséggel szemben, melyek kiegyenlítő összműködésére bármilyen részben zavarólag hatnak.

Az életkörülményekkel való elégedetlenség, a fáradságos munka eredménytelensége, az ismertető jellemvonásai az egyenlőtlenség eme harcozának, mely nem egyéb, mint a kibebbesség erőmegfeszítése által teremtetett kéyszerhelyzet és szinte akaratlanul juttatja eszünkbe az önvédelem teoriáját, melyben a szorongatott egyént mintegy joggal illeti a védekezés, a segédesszközök igénybevétele még akkor is, ha az a társadalmi egyensúly megbontását vonja maga után.

Nem lehet a sztrájk mozgalommal, mint jogi fogalommal elbánni, annak jogos vagy jogszerűtlen voltát kutatni; ennek csak nyilvánulási joga eshetik a jog uralma alá, midőn elfajult eredménye a hatósági beavatkozást szükségessé teszi.

Legfennebb az egyesülési jog tág fogalom körébe osztható be, különben tisztán társadalmi kérdés, jobban mondva beteges állapot, melyen elsősorban a társadalom van hivatva segíteni.

De a megoldás eszközeinek elégtelensége, a kikényszerítő erő hiánya miatt alig lehet e rendellenes állapotot csak enyhíteni is, nem hogy azt eltüntetni lehetne. Ha a békéltetési kísérletek s a kölcsönös egyezkedés, mint az ellentétek közötti összhangnak a méltányosság közepútján való megállapítása, — eredményre nem vezetnek: hol van a mód, melylyel enyhíteni lehet a bajon? Teljesen szabad elhatározáson az egyének a képességét és organismusát igénybe vevő sokszor felette nehéz munkájának árát önmagának megszabnia, és elhatároznia azt, hogy egyáltalán hajlandó-e munkát teljesíteni oly biztosíték hiányában, mely az elveszett izomerővel egyensúlyban áll, — vagy a maga és családja megélhetésére fedezetet nyújtani képes.

Ez alapon kirándulva a szabad verseny a szabadiparban” sokat hangoztatott elvéből, nem tételvezhetjük fel, hogy a munkás absolute nem juthat méltányos munkabérhez, épen, mert az alku szabadság mellett a munkaadókkal szabad egyezkedés tárgyat képezi a munkabér megállapítása, és elégedetlenség esetén megvan a lehetőség változtatni a helyzetet.

Nagyiparosaink, gyárosaink és vállalko-

— Juliskának.

Arcom földért — s lehet, hogy a szívem is gyorsabban kezdett dobogni — a mint e nevet kiejtette, mert eszembe jutott a mi Juliskánk, a mi „vadvirágunk” a ki oly édesen dalol s a ki mindig kizökken a hangulatomból, valahányszor ezt a n.

— Egy czicza, két czicza, száz czicza haj!

Kergeti az iczi-piczi egeret . . .

A leány már elhaladt, de én még sohaig gondolkoztam azon, hogy mi különös is van abban, ha egy, vagy két, vagy ha épen száz czicza is kergeti az iczi-piczi egeret, mi különös van abban, ha egy, vagy ha hat kemeneze pogácsát is átt a nyanya, de azt tudom, hogy most már nem voltam egyedül. A mint ott merengtem, mintha mindig egy szelid szempár nézett volna reám. Elindultam, s mind fölebb haladtam a hegyen, fűtörészgettem az „Egy czicza, két czicza . . .” ezimű nótát, s mintha mindig egy üde hang csengett volna a fűtlemba, mintha két ragyogó éjszma kísért volna utamon, — s mintha ő is velem lett volna s együtt gyönyörködött volna velem a természet szépségeiben.

És én boldognak éreztem magamat. Végre elértem a legmagasabb bérce csúcsára s onnan tekintettem szét a messze láthatáron. Magam előtt láttam a távolban kéklő hegyláncokat, a völgyben levő falukat, közöttük szűllőfalumát s benne a régi házat, hol az én szeretett szülők és testvéreim laktak, s gondolataim visszazárnyaltak abba a nagy városba is, hol ifjúságom java részét töltöttem.

AZ „ELLENZÉK” TÁRGZÁJA.

1897. szeptember 3.

Hangulat a fenyvesek között.

Irta: Barabás Ábel.

Verespatak, aug. 30.

A hajnali harangzó utolsó csendült, mikor fölébredék. Fölkeltem ágyamból és szelíven ablakom függőnyeit, hogy kitekintsek.

Odakint gyönyörű idő volt. A keleti égen csak néhány felhő uszott. A hegyek teteje aranyzsinban égett s mutatta, hogy rövid idő múlva a nap is fölemelkedik a hegyek közül.

Othton csend volt még. A háznál mindenki aludt. Fölöltöztem tehát és nesztelenül kimentem az utcára. Elindultam jókor reggel, hogy összebolyongjam a hegyeket, a sűrű fenyvest, megmásszam a legmagasabb bérceket s onnan gyönyörködjem a fölkelő napban.

Az utcákon gyorsan haladtam tovább. Sehol semmi nesz, semmi mozgás; csak a zúzdák egyhangú dörömbölése zavarta a csendet. A faluból kiérve még egy pár lépés s nemsokára elértem a fenyves erdő alját. Az erdő szélén egy levágott fenyő tönkje fehérlett. Ráültem, hogy kissé kipihenjem magamat.

Szétnéztem. A fenyő erdő meredek hegyoldalon van s így a nap sugarai még nem hatolhattak be a fák közé. Az erdő aljánál néhány ércsusz állott. Egy szorgalmas mun-

kás ember épen most foglalta el helyét egy kőrákason s nehéz kalapácsával elkezdte törni a követ. Közéleben egy asszony állott, ki fátéknóval öntögette a felapritott követ a zúzdák nyilai alá.

Alább már alig láttam valamit. A sűrű kőd a völgyben levő házakat egészen elfodte előlem. Csak a legközelebbi házak kéményeit láttam, a mint lassankint füstelkedett fel azokból. Az erdő mellett eltérő uton néhány bányász ember haladt lassu, kimért léptekkel. A mint előttem elhaladtak, halgatagon emelték meg kalapaikat és tovább mentek. Egyik egy látszik ismert gyermekkoromban, mert megszólított.

— Jó reggelt!
— Adjon Isten! feleltem.
— Jaj, de rég nem láttuk a teins urat.
— Rég bizony.
— Hej, mikor kicsiny volt a teins ur, én vittem be egyszer a bányába egy talicskán, hogy megmutassam, hogy dolgoznak.
— Maga volt az?
— Én bizony.
— Az Isten éltesse.

A bányászok tovább haladtak s én is fölfelé indultam a fenyvekkel borított hegyen.

Az erdő ott még ritka volt. A fák közt kanyargó meredek gyalogösvényen fárasztó volt a járás. Lassan haladtam tehát, míg elértem a tulajdonképeni fenyvest, a hol a százasok törzsek sűrűbben állanak egymás mellett s kellemes fenyő illat van a levegőben. Egy pár kunyhót hagytam még el, egy kis dombot másztam még meg s a fenyvek által koszoruzott magas völgyben előttem ál-

lott csöndesen hullámozó vízzel, a fenyvesi tó.

Gyermekkorom kedves emlékei közé tartozik mindig ez a hely. Hányszor bámultam meg e tónak sötétzöld vizét, hányszor sétáltam el a tó homokos partján, hányszor gyűjtöttem havasi virágokat a tó tulsó partján elterülő réten.

Most is áthaladtam minde helyeken. Elhaladtam a réten is, de virágokat már nem találtam. A tó felső végétől a fenyves közé vezető uton is csak oriasi páfrányok állottak s néhány elárvult „élek halok” virág, a mint gyermekkorunkban neveztük. A hűs forrás, mely benn, a völgy torkában bugyogott a hegy oldalából, most csak szétfolyt a fűvön, nem gondozta senki.

Bementem tehát az erdőbe. A gyalogösvényt elveztettem szemem elől s czéltalanul bolyongtam az égig érő fenyvek között, majd egy szélesebb, taposott utra értem. A fák között hosszú csikokban kezdett beszivárogni a fölkelő napnak fénye s beragyogta az örökzöld fákat és a gyalogösvény szélén nyíló virágokat. A hegy tetején, tudtam, hogy egy tisztás áll, arra felé vettem tehát utamat. Végre odaérttem.

A nap ott már teljes fényében ragyogott. A tisztás szélén egyik ágról a másikra vigan ugrált egy bozontos farku mókus. Egy közeli faluból templomba hívogató harangzó hallszott. A hegy tetejéről lenéztem a völgybe. Egy kis falu volt ott. A tehénsoordát éppen akkor hajtották ki a legelőre, a kolpos hangja már hallszott is a távolból.

Itt éreztem igazán jól magamat. Szi-

vemet csodálatos nyugalom töltötte el, a mint elmerengve szétnéztem. A láthatár legtávolabbi pontján, mint oriasi nyereg meredt az égtéle a Vulkan; másfelől pedig a Detonata fenyvesekkel borított teteje látszott s távolabb még több kéklő hegy, melyek ködként veszttek el a messzeségben.

Oh, ha le lehetne írni azt a hangulatot, a mi itt ragadja meg az embert, a természet csodás templomában. A kéklő hegyláncok, a sötétzöld fenyvesekkel borított hegy-csúcsok, az égbenyuló sziklák, a havasi virágokkal behintett rét a távoli bércek alján, az erdővel körített tisztás, a mély völgyben legelőszó csorda, s a kis falu apró kunyhóival és füstölő kéményeivel, a nyáj kolompolása, a távoli harangzó, mely templomba hívogat, a vig madárdal, az erdő százasos fái közül kiragogyó napfény mind oly csodálatos összhangban állanak s szívünket olyan édes nyugalommal töltik el, a mit soha sem érzünk a város poros, fűledt levegőjében és fűlsike-titő zajában.

Hosszan-hosszan merengtem itt egymagamban, mikor egyszerre üde leányhang zavart fel álmodozásomból. A mint felpillantottam, egy fekete haju és fekete szemű kedves leányarcot pillantottam meg. A nyakában széles karimájú szalmakalap lógott s dalolva haladt a hegyoldalalon, néhány kecskét terelve maga előtt.

Mikor mellettem elhaladt, hangosan köszöntött.

— Jó reggelt!

— Jó reggelt, te kis vadvirág! szoltam.

Minek hívnak?

Hirdetések.

22412 - 1897.

702. (1-3.)

tan.

Haszonbéri hirdetés.

Kolozsvár sz. kir. város árverés útján haszonbérbe adja Kolozsvármegye **Kórod községben** fekvő s a kórodi 15., 117., 118., 119. és 122. tjkben foglalt ingatlanait, u. m.:

1. Kórod község határában mintegy 115 hold szántót és kaszálót;
2. négy curialis telket;
3. egy udvarházat a mellette levő kerttel és gazdasági épületekkel együtt.

A haszonbérlet ideje kezdődik 1897. október hó 1-én; és tart 1908 évi október hó 1-ig terjedő 6 egymásután következő évre.

Kikiáltási ár a jelenlegi évi haszonbér vagyis 550 frt. Árverezni óhajtok felhívni, — hogy 50 kros bélyeggel és a városi bási-pénztárnak a bántatpénz letételéről kiállított elismervényével ellátott írásbeli zárt ajánlataikat folyó évi szeptember hó 16-án déli 12 óráig Kolozsvár sz. kir. város tanácsának iktató hivatalába annál is inkább adják be, mivel a később érkezettek nem fognak figyelembe vétetni.

Bántatpénz fejében versenyzők kötelesek a kikiáltási ár 10%-át vagyis 55 frtot készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban a városi házipénztárnál letenni s az erről szóló pénztári elismervényt írásbeli zárt ajánlatukhoz mellékelni.

Az árverési feltételek dr. Szabó Gyula városi tanácsos úrnál (város-ház I. emelet 9. 10. szám) a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők. Kolozsvár sz. kir. város Tanácsának 1897. augusztus 31-én tartott üléséből.

Albach Géza, polgármester.

1076—1897.

697. 2—2.

m. sz.

Versenytagyalási hirdetmény.

A Dézmacsúrtérről a szeszgyár-utczába a szamoson keresztül vezető fahíd felszerkezete, vastartókkal, tölgy pallókkal és korlátokkal stb. újra fog építtetni.

Ezeknek a munkáknak biztosítására, **folyó évi szeptember hó 9-én d. e. 10 órakor**, a városi mérnöki hivatalban versenytagyalás fog tartatni.

A versenyezni kívánók, 50 kros bélyeggel ellátott zárt írásbeli ajánlataikat az irt időre a városi mérnöki hivatalhoz adják be, a holis a terv, költségvetés és feltételek a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kolozsvárt, 1897. augusztus 31.

Kolozsvár sz. kir. város mérnöki hivatala.

Szám: 910.—1897.

690. 2—3

Hirdetmény.

A kereskedelemügyi m. kir. Minister ur Ó nagyméltóságának folyó évi 9579.—VI. A. szám alatt kelt magas rendelete szerint **Székely-Keresztur város nagyközségben** (Udvarhely-megye. Vasut-posta- és távirat-állomás)

az őszi országos vásár

már ez évtől kezdőleg állandóan szeptember hó 8—11-én fog megtartatni; ezt megelőzőleg 5., 6., 7-én juhvásár.

A Székely-Keresztur tartandó összes országos vásárok:

Február 21., 22., 23-án barom, 24-én kirakodó vásár.

Május 1., 2., 3-án barom, 4-én kirakodó vásár; ezt megelőzőleg Ápril 28., 29., 30-án juhvásár.

Julius 4., 5., 6-án barom, 7-én kirakodó vásár.

Szeptember 8., 9., 10-én barom, 11-én kirakodó vásár, ezt megelőzőleg 5., 6., 7-én juhvásár.

Március 1-én tenyészbika-vásár.

Székely-Keresztur, 1897. június hó 25-én

Az Előljáróság.

Sz: 718—1897

703. (1—1.)

bvgrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. törvényszék 1897. évi 1072. sz. végzése következtében dr. Weisz Miksa ügyvéd által képviselt Hódmező-vásárhelyi téglá és cserépgyár javára Koncz Ernő ellen 192 forint 91 kr. s járul. erejéig 1897. évi április hó 5-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján felül lefoglalt és 311 forintba becsült butorból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár városi kir. bíróság 7989—1897. számú végzése folytán 102 frt 91 kr. tőke-követelés, ennek 1896. évi október hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 36 frt 13 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Kolozsvárt, nagyutczában alperes lakásán leendő eszközre 1897. évi szeptember hó 4. napjának délelőtt 9 órája határidővel kiütetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Kolozsvárt, 1897. évi augusztus hó 22. napján.

PAP JENŐ

kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 1824—1897. vég.

704. (1—1.)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 1897. évi 6264 számú végzése következtében dr. Weisz Miksa ügyvéd által képviselt Tihanyi Adolf esődtömege javára, ennek esődtömegehez tartozó kintlevő követelésekről készített s az árverés határnapján bemutatandó — esetleg a hivatalos órák alatt ki-küldöttél, — avagy tömeggondnoknál megtekinthető — kimutatásban 1—104. A. számok alatt összeirt — összesen 2120 frt 25 krba menő kintlevő könyvbeli követelésekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a helyi városi kir. járásbíró 13611—897. számú végzése folytán Kolozsvárt, a kir. törvényszék 14. számú szobájában leendő eszközre 1897 évi szeptember hó 11-ik napjának d. e. 10 órája határidővel kiütetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Kolozsvárt, 1897 évi augusztus hó 26. napján.

LICHTENSTEIN JÓZSEF,

kir. bír. végrehajtó.

A tordai határon 244 hold területű, első osztályu kaszálóból álló tagosított birtok eladó.

A szükséges feltételek megtudhatók Tordán, ügyvéd
Czakó Lászlónál. 700. 2—3.

SZÜLŐK FIGYELMEBE!

Iskolai cikkek legolcsóbb és legjobb beszerzési forrása!

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudására juttatni, hogy a helyi piacon

— (Hid-utca 2. szám alatt) —

a mai kor igényeinek teljesen megfelelő egészen új

papir-, író-, rajz-, festészeti és iskolai-szer
kereskedést

rendeztünk be és azt törvényszékiileg bejegyzett saját czégünk alatt folytatni fogjuk. A m. d. n. még t. megbízóinkat teljes megelégedésükről előre is biztosíthatjuk, kérjük új vállalatunk szíves támogatását, mely kérésünk megújításával vagyunk Kolozsvárt, 1897.

Kiváló tisztelettel

KRISIK és GOPPOLT
papirkereskedők Kolozsvárt.

Haszonbérlet.

Kolozsmegyében, Magyar-Nagy-Sombor községben

a Bánffy-Hunyadi vasuti állomáshoz 2 órányira

egy 1736 holdas tagosított birtok

jó lakó és gazdasági épületekkel ellátva,

2 három-három kövü lisztelő malommal

esetleg azonnali átvétel mellett haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni helyt, tulajdonos **Sombory Lajossal.**

699. 2—3.

„AGRÁR”

takarékpénztár részvénytársaság
MAROSVÁSÁRHELYT.

(Teljesen befizetett részvénytőke egy millió korona.)

A társaság főcélja a mezőgazdasági hitel előmozdítása
Üzletkörülnökből kiemeljük a következőket:

- a) Takarékpénztári betétek átvétele ez idő szerint 4½% naptól napig számított kamattal. A kamat-adót a társaság sajátjából fedezi. A betétek rendszerint felmondás nélkül fizettetnek vissza.
- b) Mezőgazdasági és üzleti váltók leszámítolása és viszleszámítolása.
- c) Jelzálogkölsönök adása (földbirtokra) és pedig kamatozó kötvény kölcsönök 15 vagy 20 évi: továbbá törlesztő kölcsönök 30 vagy 50 évi idő tartamra.

A jelzálog kölcsön kérések hiteles telekkönyvi kivonattal és kataszteri birtokkivvel szerelendők fel.

Az összes kölcsönök igen jutányos feltételek és mérsékelt kamattal nyújtatnak.

Agrár takarékpénztár részv. társaság
Marosvásárhelyt.
491. (5—6)

A Z

„ORSZÁGOS MAGYAR GAZDASÁGI EGYESÜLET”
karöltve

A lótenyésztés emelésére alakult részv. társasággal

folyó évi október 6., 7. és 8-án

Budapestben a „Tattersall”-ban

(külső kerepesi-ut 17—19. a keleti pályaudvar leszálló oldalával szemben)

luxus lóvásárt

rendez.

Tenyésztőktől bejelentések szeptember hó 20-ig a „Tattersall” titkárságához intézendők, honnét kívánatra bejelentési lapok a hátlapjaikon foglalt vásárszabályzatokkal egyetemben a bejelenteni óhajtoknak készséggel megküldetnek.

A vásár katalógusai a terminusokat megelőzőleg 8 nappal kaphatók lesznek.

Október 11., 12-én **ménlővásár**, melyre az eladó ménlovak október 3-ig a „Tattersall” titkárságához jelentendők be.

A rendező bizottság.

705. (1—2)

BILLIO REZSŐ

KOLOZSVÁRT

— (uri divat, kalap és fehérnemű kereskedése) —

Főter 11. szám. (Reil-ház.)

Ajánlja dus választékban berendezett cikkei gyári árakon, u. m. angol- és belföldi kalapok, ingek a legjobb francia szabás szerint a világhírű Schroll-féle schiffonból, gallér, kézelő, zsebkendők, bőrkésztyűk, esernyő, sötébb, utazó-cikkek, lábtűk, harisnyák és nyak- kendő különlegességekben. Jaeger tanár-féle normál ruházati cikkek fürakára, alsó ingek és nadrágok. Angol esőköpenyek. Kocsitakarók, utazó plaidok. Francia és angol illatszerek. — Szappan és toilette cikkek. 683. 4—24.

Vidéki megrendelések a legpontosabban eszközöltetnek.

Szolid kiszolgálás és szabott ár!

„Elvem csekély haszonnal nagy forgalmat elérni!”

Háromszék megye, Kilyén községében
egy szép Curialis

BELSŐ TELEK,

nagy gyümölcsös és veteményező hely,
egy 15 hold területű „Egerker” nevezetű hely I. osztályu kintű kaszáló és szántó és mintegy 8 hold kaszáló jó minőségű örökáron azonnal jó feltételek mellett családi viszály és elutazás miatt eladó.

Ertekezhetni lehet a tulajdonossal Kilyénben, u. p. Sepsi-Szentgyörgy. 661. (6—6)

Molnár Balázs, tulajdonos.

MOLL SEIDLITZ POR

Csak akkor valódiak, ha mindegyik doboz Moll A. védjegyét és aláírását tünteti fel.

A Moll A.-féle Seidlitz-porok tartós gyógyhatása a legmakacsabb gyomor- és altestbántalmak, gyomorgörs és gyomorbél, rögzített székrekedés, májbántalom, vértolulás, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségek ellen, a jeles házi-szerek évtizedek óta mindig nagyobb elterjedést szertett. — Ára egy lepecsételt eredeti doboznak 1 frt e. d.

Hamisítások törvényileg fenyítettek.

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjegyét tünteti fel és „A. Moll” felirattal ónozáttal van zárva.

A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító be-dörzsölési szer közzvény, csúsz és a meghűlés egyéb következményeinél leg- ismereteseb népszerű. — Egy eredeti üveg ónozáttára 90 kr.

Moll Salicyl-szájvize.

(Főalkatrésze: fűzőlysavas sziksó.)

A mindennapi szájtisztításnál különösen fontos bármely kora gyermekek, mint felnőttek számára; mert e szájvíz a fogak további épségét biztosítja s egyszersmind évszer fogfájás ellen. — Egy Moll A. védjegyével ellátott üveg ára 60 kr.

Fő szétküldés:

MOLL A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által.
Bécs, I., Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta posta-utánvét mellett teljesítetnek. A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjegyével ellátott készítményeket kérni.

Raktár Kolozsvárt: Wolff J. gyógyszer. — Deesen: Nik P. rencznél. — M.-Vásárhelyt: Bucher Károlynál — N.-Enyeden: Kovács József gyógyszer. — S.-A.-Ujhelyen: Malartsik G. 116. (80—82)

SOLYMOSY ÉS KÖSCH

VOLT RAJKA-FÉLE

GÉPGYÁR ÉS VASÖNTÖDE

Kolozsvár, felső-szenutoza. Telefon 198. sz.

Megrendelésre készülnek:

Öntvények 5 grammtól 5.000.000 grammig.
Öntött vas oszlopok, lépcsők, rácsozatok

legdiszesebb mintákban.

Vas fedélszerkezetek és hidak.

Az összes gazdasági gépek gyári raktára.

Gőzgépek és kazánok.

Tervrajzok és költségvetések. 750. 530. (12—1)

